

० वक्ष्योगे च गणितप्रसिद्धे श्राव्योर्व्यवचने च ।

वियोगिन् पु० वि+युज-विभुष् । १ चक्रवाके पक्षिषि
शब्दः ० । २ विच्छेदवति । ३ पक्षियोगवति च त्रि० ।

स्त्रियां ङीप् "वियोगिनीमेवत दाडिमीमयी" नैष० ।

विरक्त त्रि० वि+रन्ज-क्त । १ विच्छिन्ने २ रजनशुक्ते
३ दुर्भगायां स्त्रियां स्त्री त्रिका० ।

विरक्त पु० वि+रन्ज-घञ् । कङ्कटे राजनि० ।

विरचित त्रि० वि+रच-क्त । कृते निर्मिते च । [चमरः ।

विरजस्तमस् त्रि० विगते रजस्तमसो यतः । सत्त्वगुणप्रधाने
विरजस(स्ता) स्त्री विगतं रजो यस्याः वा कप् । १ गतात्

वायां स्त्रियाम् जटा० । २ रजोगुणहीने त्रि० ।

विरजा स्त्री विशेषेण रज्यतेऽत्र रन्ज-घञर्थे क । १ दूषायां

हाराङ्गोडोदस्ये २ राधापत्नीभेदे तच्छापाज्जायमाने

श्नदीभेदे च ब्रह्मणे ज० ख० १५५० । ३ कपित्था-

नीदृशे रत्नमा० । ५ वसातिमातरि कूर्मपु० २०५० ।

४५ च नदी गत्कवदेशस्या जगन्नाथसङ्गिता "उत्कले

नाभिदेशे च पिप्लाजोत्त उच्यते । विमलाऽत्र मङ्गादेवी

जगन्नाथस्तु भैरवः" पीठनिर्णयः । तत्र सुखनोपवाचो

न काव्यौ "सुखनं चोपवाचं सर्वगीर्ण्यं विधिः ।

वर्जयित्वा नवां गङ्गां विशाखं विरजां तथा" प्रा०त० ।

विरञ्च(ञ्चि) पु० वि+रच-ञच् इन् वा उम् च । जगत्-
चट्टरि ब्रह्मणि हेम० । [शब्दर० ।

विरण न० विविष्टो रणो मूलमख । उशीरे (वेणारमूढ)

विरत त्रि० वि+रम-क्त । निवृत्ते । [पाराभावे च चमरः ।

विरति स्त्री वि+रम-क्तिन् । १ निवृत्तौ २ विषयसेवायु ज्ञा-

विरल त्रि० वि+रा-कडन् । १ श्वकाये २ विच्छिन्ने चमरः ।

३ रजनिविद्धे च । ४ दम्भि न० राजनि० ।

विरलजानुक त्रि० इत० । वक्रजालके हेमच० ।

विरलद्रवा स्त्री इव० । जलवायां यवायां जटा० ।

विरह पु० वि+रह-रङ्-ञच् । १ विच्छेदे २ रमभावे स्मृत्कार-
रसस्य विषयव्याख्ये ३ श्ववस्याभेदे च हेमच० ।

विरहित त्रि० वि+रह-क्त । १ तृक्ते २ हीने च ।

विरहिन् त्रि० वि+रह णिनि । १ विरहयुते स्त्रियां ङीप् ।

४५ च २ भूतो शब्दमा० ।

विरहीत्यपिठता स्त्री "भाग्यं जगत्पित्तोऽपि देवाद्यायाति
यत्प्रियः । तदनाममदुःखात्तौ विरहीत्यपिठता तु वा"

वा०द०१५० वक्षिते नायिकाभेदे ।

विराग पु० वि+रन्ज-घञ् । १ रागाभावः । विगतो रामो

यस्य । २ रागशून्ये त्रि० । "विधवेत्यतिमरागो मानसो
मल उच्यते । तेजैव तु विरागो हि नेमस्यं वसुदा-
हृतम्" प्रा० त० । वैराग्यशब्दे दृश्यम् ।

विराज् पु० विशेषेण राजते किप् । १ चक्षित्वे ब्रह्माख्या-
त्यकस्य मदेहाभिसानिनि २ खाटिपुरुषे शब्दोभेदे च ।

येदे दाभ्यामक्षराभ्यां गायत्र्यादीनां समष्टावधिकत्वे विराट्

शब्दो भवति शब्दः शब्दे २६७८ पु० कात्यायनवाक्यं द-

श्यम् । "समष्टिरूपस्य चक्षुरीराभिसानो चेतनः विराट्-

संज्ञो वेदान्तादौ प्रसिद्धः तस्योत्पत्तिः तद्रूपं भागव-

तादौ दृश्यम् । अथ । विराजोऽपि समष्टिरूपं भाभिसा-

निनि चेतने । ३ खाद्यव्यवसनी च । "ततः कालेन मङ्गता

तस्य पुत्रोऽभवन्मनुः । खाद्यन्तु इति पुरातः स

विवाहितः नः श्रुतम्" मत्स्यपु० १५०० । "मानवे तु खाद्य-

न्तुवस्य विराट्पुत्रत्वमभिहितम् । यथा "दिवा कत्या-

ज्जनो देहमर्हन् पुरुषोऽभवत् । अर्हन् न मारी ताभ्यां

स विराजमसृजत् प्रभुः । तपस्वत्वाऽसृजद् यन्तु स

ख्यं पुरुषो विराट् । तं मां वित्तास्य सर्वस्य स्रष्टारं

द्विजसत्तमाः ।" । [च । भा० विराट्पर्वणि दृश्यम् ।

विराट् पु० विशेषेण राटो यत् । १ देशभेदे, तद्देशाधिपे २ च

विराध पु० राजसभेदे । स च तन्मुद्रनामा गन्धर्वे कुबेर-

शापात् राजसत्यमाप्नः रामेण मोक्षितः तत्कथा वक्षिपु-

"तन्मुद्रनां गन्धर्वः प्रविष्टो राजसभौ तदुम् । अमि-

शापादहं चोरं प्राप्नो वैश्ववर्णेन वै" ।

विराधन न० वि+राध-ल्युट् । पीडायाम् । शब्दर० ।

विराम पु० वि+रम-घञ् । १ श्वकाये, २ विरतौ, ३ निवृत्तौ च

जटा० । ४ मध्ये त्रिका० ५ व्याकरणीकौ परवर्णाभावे च ।

विराल पु० स्त्री० वि+रल-घञ् इच्छ रः । विद्धावे पर्यभेदे

चमरः स्त्रियां ङीप् । [२ विगतत्वे त्रिका० ।

विराव पु० वि+र-घञ् । १ शब्दे चमरः । प्रादि० इव० ।

विरिञ्च पु० वि+रिच-ञच् उम् च । १ विष्णौ २ जगत्स्रष्टरि

वेधकि, ३ शिवे च शब्दर० । इन् विरिचि तत्त्वार्थे

चमरः ।

विरुह त्रि० वि+रुध-क्त । १ विरोधयुक्ते २ हेत्वाभासभेदे

"अनेकान्ते विरुहचेत्यादिना विमज्ज "यः हाध्यवति नै-

मासि स विरुह उदाहृतः" भाषा० वक्षितः । "एवकारेण

हाध्यवत्तापच्छेदेन हेत्वभाव इति सूचितम् तच्च

हाध्यव्यापकाभावप्रतिपादितं तदर्थः वि०सूत्रा०" मातल

१ ३७ इ० अन्यथा वाच्यतो यथा "विद्वान्नमश्नु येन